

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- Prohlídka Tetína - viz Zprávy z farnosti....str. 3
- Poděkování u příležitosti rozloučení s otcem Michalem....str. 7
- Osobnosti našich farností: Nashledanou, otče Michale!str. 8
- Déšť hudby v kostele sv. Jakuba.....str. 9
- Ekumenická atmosféra při požehnání nové kaple blahoslaveného Ivana v Sedlci...str. 10
- Murphyho zákon o dětech v kostele.....str. 11
- Homeopatie? Názory pro a proti.....str. 11-13
- O našem nejstarším písemnictví.....str. 13
- Ze života sv. Marty..str. 15
- Deset let obnovení činnosti Svatojakubského chrámového sboru.....str. 16
- Kronika katolických skautůstr. 17
- Kupte si svůj metr dlažbystr. 19
- Zauzlovaný fejeton....str. 22
- Prázdninový rozpis bohoslužeb.....str. 23

Závěrečný úvodník

Ať radost z Hospodina je vaší silou... foto A. Vašků

Milí farníci, vážení čtenáři Zpravodaje! Po pěti letech svého působení se loučím se školou VOŠP Svatojánskou kolejí, farností Beroun nebo možná přesněji se všemi lidmi z Berouna, Svätého Jana pod Skalou, Loděnice, Tetína, Chyňavy, Hýskova, Počapel, Nižboru, Hudlic, Podkozí a dalších míst.

Chtěl jsem se s farností rozloučit něčím sobě typickým. Zvolil jsem obrázek z polí nad Hostímí a citaci z knihy Moudrosti 11,23-26, kterou mám velice rád: "*Nade všemi se*

Nade všemi se smilováváš...

foto M. Němeček

smilováváš, protože všechno můžeš, nehledíš na hříchy lidí, jen aby činili pokání. Miluješ všechno, co je, a neošklivíš si nic z toho, co jsi učinil, vždyť bys ani nemohl připravit něco, co bys měl v nenávisti. A jak by mohlo cokoli trvat, kdybys ty to nechtěl, anebo být zachováno, kdybys to nepovolal k bytí? Šetríš všechno, protože to je tvé, Panovníku, který miluješ život." On je Panovník milující život. To je základní poselství Písma: Bůh je pravdivý, spravedlivý, čistý, nekonečný... ale především je Bohem milujícím člověka.

Za pět let svého působení jsem zde poznal řadu lidí, mnozí mi byli velkou pomocí a podporou. Všem chci velmi poděkovat za jejich cestu k Bohu, hledání pravdy i cesty k vzájemnému sblížení a pochopení. S lítostí zjišťuji, že jsem řadu lidí poznal jen trochu a že bylo tak málo příležitostí spolu mluvit. Víím, že některé situace jsem nezvládl tak, jak bych si představoval. Za to se omlouvám.

Byly to mé první kněžské roky, a tak jsem se zde "učil" být knězem se vším, co k tomu patří v dobrém i špatném. Jedna ze základní zkušeností mého prvního kněžského působiště by se dala shrnout: Mnoho věcí se kupředu nedostává velkolepými změnami, ale malými krůčky. Ať se to týká víry, vlastního života nebo třeba stavebních prací. Poznal jsem, že mojí největší kněžskou radostí je sledování oněch malých krůčků, které jednotlivci či celé společenství za tuto dobu udělalo. Ať se to týkalo studentek a studentů ve škole (poznal jsem cca 200 denních studentů a s mnohými jsem stále v kontaktu), mládeže farnosti či farníků, nebo lidí "nevěřících".

Všem vám přeji, "ať radost z Hospodina je vaší silou".

P. Michal Němeček

Zprávy z farnosti

 Pořad bohoslužeb o prázdninách Z důvodu čerpání dovolených u kněží dochází v průběhu prázdnin k jistým změnám v pořadu konání bohoslužeb: **viz tabulka na str. 23**

 Biblické hodiny. Ve čtvrtek večer v Berouně na faře se v době prázdnin biblické hodiny nekonají; začnou opět od září, a to ve stejném čase.

 Čtvrteční modlitby Berouně se v době prázdnin nekonají!

 Bohoslužba "pro děti" bude opět až v září

 Slavnost sv. Cyrila a Metoděje - 5. července:

Slavnostní mše sv. budou:

Beroun: v 9.30 hodin

Loděnice: v 9.30 hodin

Králův Dvůr: v 17.30 hodin

Železná: v 11.00 hodin

 První pátek v měsíci - 6. července: Od 16.00 hodin bude v kostele sv. Jakuba příležitost ke svátosti smíření.

 Úklid kostela sv. Jakuba. Žádáme o pomoc při úklidu kostela sv. Jakuba u příležitosti nadcházející poutní slavnosti. K úklidu se sejdem v sobotu **28. července** od 14.00 hodin. Všem, kdo přijdou pomoci, předem děkujeme.

 Svátek sv. Jakuba, poutní slavnost. V **neděli 29. července** budeme slavit poutní slavnost ke cti sv. Jakuba. Po dopolední bohoslužbě od 9.30 hodin zveme k malému "agapé" s občerstvením na farní zahradu. *(Pokud někdo z nás též něco přinese, jistě to nebude na škodu!)*

 Farní knihovna bude otevřena i přes prázdniny vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 1.7., 15.7., 29.7., 12.8. a 26.8. od 10.30 do 11.15 hodin v přízemí fary v Berouně.

- **Letáček “Nedělní liturgie”:** Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum “Nedělní liturgie”, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.
- **Sbírka na bohoslovce v neděli 24. června** vynesla 5.179,- Kč. Další sbírka je plánována na září.
- **Bohoslužby v Podkozí.** V místní kapličece sv. Václava se budou slavit bohoslužby až do konce měsíce září (slavnost sv. Václava), **vždy 2. a 4. sobotu v měsíci od 19.00 hodin**, v červenci tedy 14. 7. a 28. 7. 2007.
- **Zveme všechny příznivce naší české historie na prohlídku starobylého Tetína.** Jak napovídá sám název, nahlédnete s odborným průvodcem do historie dávného věku, kdy dcera knížete Kroka Teta dala postavit na tomto místě svůj bájný hrad, dále pak do počátků křesťanství, kdy zde byla zavražděna svatá Ludmila, která zde nějaký čas sídlila a konečně se podíváte i na zbytky přemyslovského hradu ze 14. stol. Projdete v této pozoruhodné veničce třemi kostely, z nichž dva jsou funkční a třetí využívá obec pro výstavy výtvarného umění - tento rok jsou zde vystaveny obrazy ak. malířky Tiché s motivy krajiny z okolí Tetína. Průvodce vás nasměruje i do muzea, kde jsou umístěnky bohaté nálezy z vykopávek. Kromě historie se potěšíte z tetínského hradiště pohledem na překrásnou krajinu v okolí Berounky a načerpáte neopakovatelnou atmosféru, kterou toto místo dýchá.
- Průvodcovská služba probíhá o prázdninách každý** den kromě pondělí od 9.30 - 17.30 hod., v neděli od 12.30 do 17.30 hod. Od září do konce října každou sobotu a neděli. V případě zájmu zvoňte na faře (čp. 18).
- **Výstava obrazů Tat'jany Tiché Mezi řekou a skalami** v Galerii v kostele sv. Jana Nepomuckého na Tetíně: *"Vystavený cyklus Mezi řekou a skalami nás upomíná na to kolem nás a v našich životech, co plyne a mění se, a na to, co je stálé."* Otevřena do konce září o víkendech a svátcích, s průvodcem v rámci tetínského prohlídkového okruhu.
- **Nová schránka pro články a zprávy do farního zpravodaje:** Další možností, jak se spojit s redakcí “našeho společného” periodika, je umístění další schránky pro náměty, články, dotazy či zprávy. Tato schránka je kovová, a protože kostel není vždy otevřený, je umístěna uvnitř vestibulu farní budovy v Berouně nalevo vedle hlavních dveří a opatřena štítkem s logem *Berounský katolický zpravodaj*. Těšíme se, že ji budete hojně využívat a “pokřtíte ji” svými písemnými příspěvky.
- **Setkávání maminek s dětmi:** Během prázdnin setkávání maminek na půdičce farní klubovny nebude probíhat. Sejdeme se opět ve čtvrtek 6. 9. od 9 hod. Pozor změna: nová kontaktní osoba je **Hanka Štusáková, tel: 602 610 893**. Upozornujeme všechny maminky, které nechodí pravidelně nebo které se chystají přijít poprvé, aby Hanku neváhaly kontaktovat, protože nejsou výjimkou čtvrtěční akce mimo uvedené prostory kaplanky.

Z vikariátu

- **Františkánský klášter v Hájku.** Program poutí v roce 2007: 14.7. sobota mše sv. v 10,30 Za kněze internované v Hájku, celebruje P. Jaroslav Ptáček O.Cr. Kontakt: Františkánský klášter v Hájku, Červený Újezd 43 - pošta Unhošť 273 51, tel. 312 697 125, mob.: 604 872 004, web: www.klasterhajek.ic.cz, č. účtu: 510110200257/0100.

Koncerty v kostelích

- Svatý Jan pod Skalou přivítá opět cimbálovou muziku **Hradišťan s Jurou Pavlicou** v kostele sv. Jana Křtitele **v sobotu 14. 7. 2007 od 15 hodin**. Vstupné 150,- Kč, děti 100,- Kč (omezený počet). Vstupenky lze rezervovat: sjs@svatyjan.cz, telefonicky (311 672 289 - ing. Šalda); předprodej p. Kára, Sv. Jan č. 3.

Skauti

- Schůzky oddílů se v době prázdnin nekonají, termín první poprázdninové schůzky upřesníme ve zpravodaji a na oddílové nástěnce.

- Skautský tábor 15. 7. - 29. 7. 2007

Odjezd 15. 7. z parkoviště za hotelem Grand Western v 11.30 hodin, **příjezd** 29. 7. tamtéž přibližně v 15.00 hodin. **Na cestu** si děti oblečou **skautský kroj** a do batůžku si vezmou **jídlo a pití** včetně oběda (večeři si děti připraví na místě ze společných zásob), **pláštěnku** a **skautskou legitimaci**. Při odjezdu rodiče odevzdají zdravotnici tábora Nadě Průšové. **Prohlášení o bezinfekčnosti** s datem odjezdu, **očkovací či zdravotní průkaz**, **kartičku zdravotní pojišťovny a potvrzení o zaplacení tábora**.

adresa: Skautský tábor 4. střediska Radost a Naděje Beroun

Kočovský mlýn u obce Kladruby u Stříbra

349 61 pošta Kladruby u Stříbra

Návštěvní den: pokud chcete své dítě navštívit, je to možné **v sobotu 21. 7. od 15. hodiny**, ve večerních hodinách bude pro vás též připraven šavnostní oheň.

Elektronická pošta: letos znovu doufáme v možnost odeslat pozdrav buď pomocí webových stránek www.beroun.farnost.cz v sekci "skaut" nebo pomocí e-mailu: tabor06@razdva.cz. Na webových stránkách budou průběžně aktualizovány také fotografie z uplynulých dní na táboře.

Případné dotazy ohledně předtáborových příjíprav zodpoví **Lenka Čaplová**, vůdkyně střediska, tel: 724 768 464, dále vedoucí tábora **Petr Čapla** na tel: 724 551 646; případně **Pavel Schöberle**, zástupce vůdce tábora, tel: 731 218 330.

FARNÍ CHARITA BEROUN

- **Nové sídlo Charitní pečovatelské služby.** Do prostor nového stacionáře (ul. Pražská, bývalý hotel Valentino, 2. patro) přesídlila také Charitní pečovatelská služba. Kontakt na vedoucí CHPS zůstává beze změny

- **Příměstské tábory FCH Beroun: příměstský tábor „Scifi world“; 9. - 13. 7. 2007.** Celotáborová hra s námětem tajemného vesmíru a života. **Tento turnus je již naplněn!**

Letní příměstský tábor „Filmová škola“ 13. - 17. 8. 2007. Program má motivovat děti k vytvoření vlastního scénáře podle toho, co na táboře zažijí. Vytvoří si vlastní televizi, mikrofony i studio. Tábor bude zajišťován vždy od pondělí do pátku od 8:00 do 15:00 hodin v Komunitním centru v Berouně; **předpokládaný počet dětí v turnusu: 8-10; věková kategorie: 7-15 let; cena: 600,- Kč.**

Michaela Kubištová, mobil: 724 774 393.

Letní uzavření KMS: Řádný provoz KMS končí od **pondělí 3. července** do **pátku 31. srpna** bude naše MŠ uzavřena. Důvodem uzavření je pravidelná údržba a úklid prostor školky a čerpání dovolených zaměstnanců. Pokud rodiče potřebují na toto období zajistit docházku svého dítěte do předškolního zařízení, mohli si prostřednictvím naší školky podat žádost o náhradní umístění do jiné MŠ, která v Berouně letní provoz zajišťuje.

Celostátní setkání mládeže pořádá Asociace křesťanských sdružení mládeže a Sekce pro mládež ČBK ve dnech **13. - 19. 8. 2007** v Táboře-Klokotech. Jeho smyslem je pomoci mladým lidem upevnit jejich vztah s Bohem. Očekává se účast asi 5 tisíc mladých lidí ve věku 14-30 let. Více na www.tabor2007.signal.cz

Dolancamp mládeže: Komunita Blahoslavenství pořádá program pro mládež od 14 do 18 let inspirovaný programem Jump, a to v Dolanech u Olomouce od **29. července** do **4. srpna 2007**: Přednášky, diskuze, skupinky, chvály, mše, možnost adorace, tvořivé dílny, sportovní aktivity, biblické tance, koncerty, táboráky, prožívání přátelství. Cena 900 Kč, kontakt: Komunita Blahoslavenství, Dolany 24, 783 16, e-mail: dolanykom@meritnet.cz, tel.: 585 396 638.

Diář Manželského společenství

Ke společné modlitbě v berounské kapli a následnému sdílení se u kávy na půdě klubovny srdečně zveme znovu od září, předběžně **druhé úterý v měsíci**. Včas termín upřesníme. Máte-li zájem o zasílání zpráv o dění ve společenství i ve farnosti pomocí sms zprávy na mobilní telefon, či o jakékoli další informace o manželském společenství, ozvěte se na telefon 602 945 017.

Iva Vašků

Exercicie pro manželské páry 19. – 25. srpna 2007 v Rokoli – Poutní dům schönstattského hnutí. Povedou P. MUDr. Zdeněk Králík a P. Ing. Ladislav Štefek. Obsahem nabízených exercicií mají být zejména otázky týkající se sebevýchovy a výchovy. Program a ubytování bude v Poutním domě Rokole, který se nachází na mariánském poutním místě v podhůří Orlických hor. Exercicie jsou určeny pro samotné manželské páry. Cílem exercicií je umožnit manželům ztišení mimo svou rodinu. Ubytování ve dvoulůžkových pokojích s plnou penzí. Příspěvek na pobyt a stravu 2100 Kč na osobu. **Na exercicie je nutné se předem přihlásit na telefonním čísle nebo e-mailové adrese Centra pro rodinu** při Arcibiskupství pražském, Thákurova 3, 160 00 Praha 6, tel. 220 181 777, e-mail: cpr@apha.cz, <http://cpr.apha.cz>

Zprávy odjinud

Katolická charismatická konference. Letošní 18. ročník katolické charismatické konference se uskuteční v termínu **25. - 29. července 2007** v Brně, na výstavišti BVV, s tématem: “Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy...” (Jan 13,14). Přednáší archimandrita S. Gajek, P. Vojtěch Kodet, Sr. Veronika Barátová, P. Michael Slavík, Katka Lachmanová, PhDr. J. Zeman, P. Tomáš Holub, P. Angelo Scarano a další. Přednášky, společná modlitba,

neformální setkání, bohoslužby. Součástí je též dětská konference - program pro děti během hlavních přednášek. Přihlášky s číslem variabilního symbolu si vyžádejte v prodejnách Karmelitánského nakladatelství nebo na adrese: Pavlína Pastyříková, Puchýřova 13, 628 00 Brno, tel: 777 087 736, e-mail: konference.brno@email.cz, kam je znovu zašlete; po internetu se lze přihlásit na ww.cho.cz, kde naleznete odkaz.

 Cyklistická akce 2007 z Košic do Prahy s požehnáním spišského diecézního biskupa Františka Tondry nazvaná MODLITBY ZA POČATÉ DĚTI. Jde o 10. ročník věnovaný padesátiletému výročí schválení zákona o umělých potratech v bývalé Československé socialistické republice. Zveme všechny sportovně založené zájemce k účasti na cyklistické akci „Modlitby za počaté děti“. Zúčastnit se je možné celé trasy nebo i libovolné části podle osobních možností a sil. Po celé trase se skupinou pojede doprovodné vozidlo. Všichni jsou v jednotlivých městech zváni k účasti na farní mši svaté a modliteb u místních porodnic. V České republice s účastníky pojede římskokatolický kněz. Pro cyklisty: S sebou spacák, karimatku, cyklistickou přilbu, náhradní obuv, osobní doklady, pas pro účast na Slovensku a 1 000 Kč na stravu (není však podmínkou)

- Přihlášky: Hnutí pro život ČR, tel: 603 976 231, info@prolife.cz

- Hlavní organizátor: Životako dar, tel: +421-52 4596439 (Ján Hudáček)

 Duchovní cvičení “Nebot’ patříš ke Kristu navěky!” Téma: jak každodenně žít z milosti. P. Michael Špaček, SR. Veronika Jeruzalemská. **12. -18. srpna v Arcibiskupském semináři v Olomouci.** Cena 2000 Kč. Info: Komunita Blahoslavenství, Dolany 24, 78316, e-mail: dolanykom@meritnet.cz, tel.: 585 396 638, mob.: 731 621 282

 Setkání vozíčkářů na Velehradě. V rámci "Dnů lidí dobré vůle" na Velehradě se pod záštitou arcibiskupa Jana Graubnera pořádá tradiční mezinárodní Setkání vozíčkářů. Akce spojená s programem se zajímavými osobnostmi a s "Večerem lidí dobré vůle" proběhne ve středu **4.7.2007** v 15.30 hodin, začne mší svatou v bazilice Nanebevzetí Panny Marie. Vozíčkáři mají možnost využít speciální vlakovou dopravu, asistenční a zdravotní službu od "Maltézské pomoci". Kontakt: Maltézská pomoc, obecně prospěšná společnost, tel.: + 420 732 661 613, e-mail: velehrad.setkani@seznam.cz, www.velehrad2007.cz

 Modlitby s Taize. Zveme Vás na modlitbu se zpěvy z Taize do kostela sv. Petra a Pavla v Bohnicích ve středu **4. 7. 2007 od 20 hodin.** Spojení: metro Kobylisy nebo Nádraží Holešovice, dále autobusem 102 do zastávky Staré Bohnice.

 Pouť ke sv. Prokopovi na Sázavu. Římskokatolická farnost Sázava vás zve na pouť ke sv. Prokopovi. Hlavní poutní mše svatá, kterou bude celebrovat apoštolský nuncius Mons. Diego Causero, se koná v neděli **8. července** v 10.30 hodin. **Program: úterý 3. července 2007** - pěší pouť do Sázavy, 10.00 - odchod z Chotouně od kostela, **středa 4. července 2007** - malá pouť 8.30 - mše sv. kolínského vikariátu, 10.30 - mše sv. - kněžská pouť, hlavní celebrant P. Benedikt Holota OFM, **sobota 7. července 2007** 17.00 - pobožnost křížové cesty v "Prokopské brázdě", 21.30 - celonoční adorace, **neděle 8. července** - velká pouť 9.00 - zakončení adorace, svátostné požehnání, 10.30 - slavná mše sv., celebruje apoštolský nuncius Mons. Diego Causero, 14.00 - koncert křesťanské hudby, manželé Radovi. Další informace: Římskokatolická farnost Sázava, Zámecká 75, 285 06 Sázava, tel.: 776 141 827, e-mail: farnost@sazava-svprokop.cz

 Národní pouť na Velehradě. Při příležitosti slavnosti slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje se konají ve dnech **2.-5.7.2007** na Velehradě Dny lidí dobré vůle.

Oslavy vyvrcholí 5.7. v 10.30 hodin slavnostní poutní bohoslužbou na prostranství před velehradskou bazilikou. Hlavním celebrantem bude kardinál Arsicio Bertone.

Dominikánská teologická dílna. Již šestým rokem srdečně zveme zájemce (nejen z řad dominikánů) na dominikánskou teologickou dílnu, která se uskuteční v dominikánském klášteře v Praze 1 u sv. Jiljí, od pondělí 2.7. do pátku 6.7. 2007. Lektoři se tentokrát nechají inspirovat druhou částí Janova verše PRAVDA VÁS OSVOBODÍ a spolu s účastníky se budou věnovat tématu SVOBODY. Podrobnosti o programu a další informace nabízíme na www.op.cz v přehledu aktualit. Přihlásit se je možné do 28. 6. 2007.

15. výročí úmrtí kardinála Františka Tomáška V den patnáctého výročí smrti pražského arcibiskupa kardinála Františka Tomáška – 4. srpna 2007 – na něho vzpomeneme a za vše, co vykonal, poděkujeme při bohoslužbě v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v 18.00 hodin. Srdečně zveme k účasti.

PODĚKOVÁNÍ

Setkání v pátek 22. června, při kterém jsme se rozloučili s naším dosavadním kaplanem *P. Michalem* a zároveň přivítali ve farnosti nového kaplana *P. Benedikta*, patří, myslím, k těm nejpovedenějším v historii naší farnosti. Důstojný průběh v kostele, příjemně srdečný na zahradě.

Strachovali jste se, jak to proběhne, když tolik prší a aktuální předpověď počasí není vůbec optimistická? Já taky. Scénář pro špatné počasí nebyl připraven (chyba!). Udělali jsme protidešťová opatření, jak nejlíp jsme dokázali, a odešli do kostela. Jistě jste si uvědomili také, že po skončení večerní mše už deštník nebyl potřeba... Jak "pasoval" úryvek z Knihy moudrosti, který na památku každý přítomný dostal u vchodu kostela: "Nade všemi se smilováváš, protože všechno můžeš..." ! A to nejen v podstatných věcech.

Ano, jistě existuje možnost přípravu takové akce

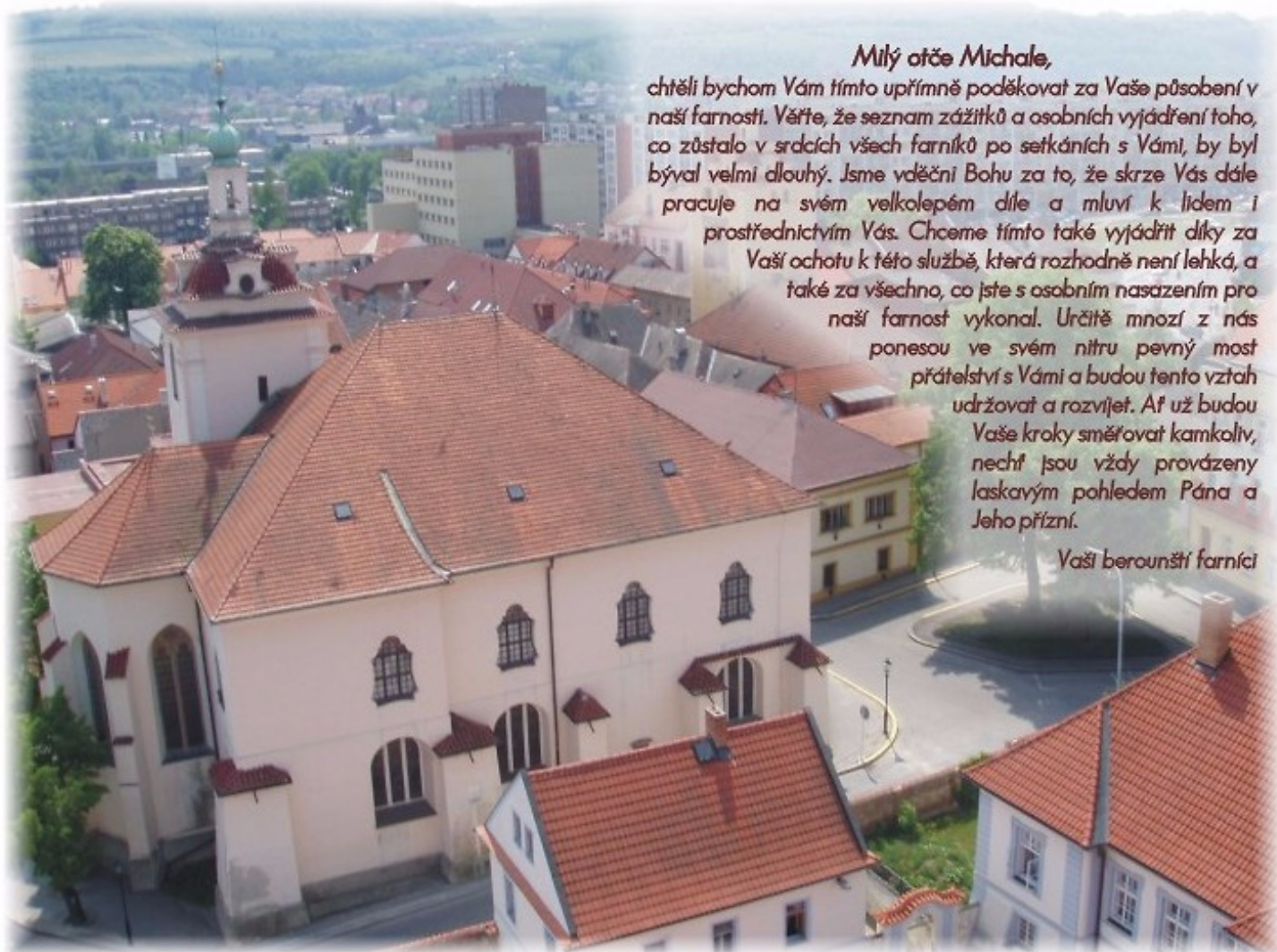
zadat profesionálům a nedělat *Kněží - nový, odcházející i stávající - v kruhu ministrantů.* **foto av** si starosti. Pro nás je to varianta nejen naprosto nereálná, ale také bez nároku na bonus, že totiž ke každé součásti přípravy večerního posezení bylo možno přidat kus osobního poděkování, snahy udělat radost. Tento "kladný náboj" přinesený z různých koutů naší farnosti byl, myslím, rozpoznatelný a nesmírně milý. Přibylo i těch, kteří pomoc sami nabídli.

A tak děkuji vám i za vás, všichni ochotní a vstřícní, kteří jste tuto akci nejrozličnějším způsobem podpořili, třeba už tím, že jste i za nejistého počasí přišli a vytvořili příjemnou atmosféru, což byl, domnívám se, pro P. Michala nejlepší dárek.

Jana Bešćecová

Osobnosti našich farností

Nashle danou, otče Michale!

Milý otče Michale,

chtěli bychom Vám tímto upřímně poděkovat za Vaše působení v naší farnosti. Věřte, že seznam zážitků a osobních vyjádření toho, co zůstalo v srdcích všech farníků po setkáních s Vámi, by byl býval velmi dlouhý. Jsme vděční Bohu za to, že skrze Vás dále pracuje na svém velkolepém díle a mluví k lidem i prostřednictvím Vás. Chceme tímto také vyjádřit díky za Vaši ochotu k této službě, která rozhodně není lehká, a také za všechno, co jste s osobním nasazením pro naší farnost vykonal. Určitě mnozí z nás ponosou ve svém nitru pevný most přátelství s Vámi a budou tento vztah udržovat a rozvíjet. Ať už budou Vaše kroky směřovat kamkoliv, nechť jsou vždy provázeny laskavým pohledem Pána a Jeho přízní.

Vaši berounští farníci

Psát životopis v této rubrice tentokrát nehodláme, i na vzpomínku je ještě brzo. Zatím jsme se jen loučili. V průběhu června nejprve v Loděnici, kdy sloužil poslední mši už v neděli 17. 6., poté v Berouně při oslavě v pátek 22. 6.; “Svatý Jan” se loučil při pouti 24. června. Snad ještě nikdy jsme rozloučení neprožívali tak živě, jako nyní, když z berounské farnosti na Dobříš odchází P. Michal Němeček.

Slavnostní rozloučení, 22. června, Beroun *foto av* volných večerů asi tolik, co prstů jedné ruky☺.

Neváhal věnovat jediné prázdné odpoledne na výuku náboženství asi pěti dětí v Loděnici, které se prý nemohly dostat do Berouna... A našlo by se mnoho dalších příkladů.

“Malá” slavnost na rozloučenou, kam nás otec Michal Němeček všechny pozval, narostla do nevídaných rozměrů, a ačkoli byl všední den a ještě k tomu pátek☺, chyběly na farní zahradě snad jen děti a učitelky KMŠ, které zrovna ten den odjely

Slavnosti se účastnili skauti, farníci z přilehlých kostelů... všichni! **foto av**
na školu v přírodě... Večer to byl krásný navzdory celodennímu dešti. Do kostela jsme vstupovali za bubnování kapek do okapů. Při kázání Michal zmínil, že se dlouhou dobu modlil za déšť do vyprahlé krajiny a tak teď neví, zda má děkovat, či ne... Před koncem mše se rozhodl jednoznačně, když barevnými okny proniklo slunce: “Tak vidíme, že Hospodin je dobrý!” Pak nastalo všeobecné děkování. Nejprve jsme tleskali na znamení připojení se k díkům berounských farníků (tato slova, která dostal Michal v zarámovaném obrázku s kostelem sv. Jakuba na památku, jste našli otištěna v úvodu). Pak jsme tleskali novému nástupci P. Benediktu Hudemovi, který zase připomněl, že by se hodilo zatleskat i Hospodinu... A pak už se šlo slavit: káva, limonáda točená stejně jako chlazené pivo, řízečky a klobásky jako dary spřátelených živnostníků a spousta drobných zákusků, chlebíčků, koláčů od jednotlivců; samozřejmě třípatrový dort... Nikomu se nechtělo odejít, chvíli se hrálo a zpívalo, pak už jen sedělo... Až do půlnoci. Rozloučili jsme se jako jindy, ještě se přece budeme vídat. Konec konců, Dobříš není daleko☺ **-iva-**

Co se dělo: Déšť hudby v kostele svatého Jakuba

V jarním období uspořádalo Seydlovo sdružení opět dva koncerty duchovní hudby v kostele sv. Jakuba apoštola staršího v Berouně a oba byly velmi zajímavé.

První, v sobotu 5. května 2007, připadl na den berounských Hrnčířských trhů. Za varhany usedla přední česká virtuoska **Irena Chřibková**, jinak též titulární varhanice baziliky sv. Jakuba v Praze na Starém Městě. Ve svém repertoáru má skladby prakticky všech období, ale přednost dává francouzské hudbě 19. a 20. století. Mohli jsme se také zaposlouchat do hlasu sopranistky **Pavly Vykopalové**, kterou posluchači znají z předních českých operních scén, ale pěvkyně se věnuje i koncertní činnosti a spolupracuje s varhanicí Irenou Chřibkovou. Vyslechli jsme

Pavla Bočková, v pozadí J. Rotrekl. **foto av**

skladby Josepha Bonneta, W. A. Mozarta, Giuseppe Verdiho, J. B. Foerstera a dalších autorů. Ale také jsme měli možnost slyšet několik děl zajímavého skladatele 20. století Bedřicha Antonína Wiedermanna, jenž působil jako varhaník rovněž v bazilice sv. Jakuba.

Druhý koncert se konal v neděli 3. 6. 2007 také v kostele sv. Jakuba. Tentokrát jsme měli možnost poslouchat opět dva mladé interprety, varhaníky **Pavlu Bočkovou** a **Jana Rotrekla** a navíc ještě loděnický pěvecký sbor **Comodo** vedený sbormistryní **Tat'anou Bočkovou**, který představoval zajímavé oživení. Na programu obou varhaníků byly skladby J. S. Bacha, J. F. N. Segera, G. F. Haendela a Ch. M. Widora. Soubor Comodo nastudoval duchovní skladby různých období i kontinentů včetně tradicionálů a spirituálů; zazněla i židovská píseň Hora chadera.

Oba koncerty se setkaly s živým ohlasem posluchačů. Znovu jsme si mohli uvědomit, jak potřebné jsou chvíle ztišení a zaposlouchání, jak vzácné je na chvíli odejít ze světa všedního do nevšedního světa duchovní hudby. S pokorou a vděčností ji nechat plynout do své duše jako šumící déšť a dát se jí omýt... Taková hudba je dar. *-lf-*

Co se dělo: Svatojanská pouť korunovaná požehnáním nové kaple v Sedlci

Žehnání dveří *foto av*

vladyka Kryštof, který kapličky požehnal společně s P. Josefem Pecinovským. Společná (a stejná) modlitba Otčenáš pak završila dílo, které v Sedlci spojilo lid kostelní i nekostelní. Program zahájeli fanfárami pozouněři a zakončil jej loděnický sbor Comodo. Doufáme, že kaplička bl. Ivana bude i nadále spojovat srdce lidí s různým přesvědčením. *-iva-*

Letošní pouť ve Svatém Janu byla krásná jako pokaždé, a přesto zvláštní: Třeba tím, že se v rámci bohoslužby požehaly nové dveře. Na konci mše P. Michal děkoval všem, kteří se o práci na vstupních dveřích podělili, a věnoval jim malé dárky. Poté zase Svatojánští děkovali otci Michalovi za jeho službu a přáli mu mnoho štěstí do nového působiště. Než jsme k úlevě nás všech přítomných maminek s hlasitými "nemluvnátky", která (chvála Pánu!) v Jánů nějak přibyla, vyslechli závěrečné požehnání, byli jsme ještě pozváni na malý koncert varhanice P. Bočkové a především na odpolední požehnání nové kapličky v Sedlci. Podrobnosti o stavbě jste se dočetli v minulém zpravodaji. Dodám jen, že by nebylo kapličky, kdyby nebylo rozvětvené rodiny Ševčíkových a jejich přátel. Při slavnostním otevření byl účasten i představitel pravoslavné církve

Ekumenická atmosféra nové kaple v Sedlci. *foto av*

Manželské společenství:

Murphyho zákon o dětech v kostele

V kostele děti vykřikují a všelijak zlobí zásadně do ztichlé atmosféry, nikoli do hřmění varhan.

Rušivé zvuky: - rána způsobená padajícím zpěvníkem, klíčenkou nebo jiným předmětem, který jste dali dítěti na hraní, aby se nenudilo

- dunivé kopání dětských nožek do lavice

- pád deštníku, hole nebo berly, která patří paní vedle vás, způsobené vaším čiperným dítětem

- pád dítěte, které nekontrolovaně pobíhá po kostele a následný ohlušující řev

- zvolání nejmenší ratolesti místní vzorové křesťanské rodiny během kázání: "Mamíí, kdy už bude konec?"

Příčina rušivých momentů naprosto zbytečných: Hrdost rodičů při pohledu na svou ratolest převládla nad ohleduplností vůči ostatním návštěvníkům kostela. Potomek má v kostele naprostou volnost v duchu hesla: "Jen ať všichni vidí, jak máme geniálnídítě!" ☺

(podle časopisu *Nezbeda*)

Pane Bože, co bys chtěl jako rodič naučit svoje děti?

Bůh se usmál a odpověděl.

"Chci, aby poznali, že nemohou nikoho nutit, aby je miloval. Mohou jen dovolit, aby je druzí milovali.

Chci, aby poznali, že nejcennější není to, co v životě mají, ale koho mají.

Chci, aby poznali, že není dobré porovnávat se s druhými. Každý bude souzen sám za sebe, ne proto, že je lepší nebo horší než jiní.

Chci, aby poznali, že bohatý není ten, kdo má nejvíce, ale ten, kdo potřebuje nejméně.

Chci, aby poznali, že trvá jen pár sekund způsobit lidem, které milujeme, hluboké rány, ale trvá mnoho let, než se takové rány zahojí.

Chci, aby se naučili odpouštět skutkem.

Chci, aby věděli, že jsou lidé, kteří je velmi milují, ale nevědí, jak své city vyjádřit.

Chci, aby věděli, že za peníze si mohou koupit všechno, kromě štěstí.

Chci, aby poznali, že skutečný přítel je ten, kdo o nich všechno ví, a přesto je má rád.

Chci, aby poznali, že vždy nestačí, aby jim odpustili druzí, ale že oni sami musí odpouštět.

Lidé zapomenou, co jste řekli. Lidé zapomenou, co jste udělali, ale nikdy nezapomenou, jak se vedle vás cítili."

(z internetu stáhla M. Štromajerová)

Píšete nám: Homeopatie?!

V minulém čísle jsme otiskli fejeton M. Fabiana týkající se homeopatie. S lehkou nadsázkou se věnoval tématu, o kterém si myslíme, že je třeba mluvit! Homeopatii jsme přijali do svých životů spolu s jinými alternativními metodami léčení ať už vědeckými či nikoli. Zmiňovaný fejeton byl v korekturách připraven v trochu jiné podobě už na předminulé vydání Zpravodaje, ale zvedla se proti němu vlna protestů, které buď odsuzovaly jazykový styl (byl zde jednoduše doslovně popsán druh fleku ☺), a nebo bránily homeopatii jako oblíbenou léčebnou metodu. Jak jsme správně tušili, když fejeton vyšel v méně burcuující podobě, nezaznamenal tak bouřlivou odezvu. Přesto si myslíme, že je potřeba toto téma otevřít. Nevíme, jak homeopatika fungují. Ale jako lid Boží bychom se měli alespoň zamyslet nad tím, co do svého života "pustíme", zda za

podobným léčením nestojí nějaká filozofie a zda se tato filozofie slučuje s křesťanstvím. Ostatně otec Michal Němeček ve svém seriálu **O sektách** zařadil homeopatii k **ezoterizmu** a napsal: “Do ezoterického proudu patří v mohutné míře také **léčitelství**, ať již vychází jen z “přírodních” principů jako jsou bylinky, nebo užívá nadpřirozených schopností léčitele (vnitřní energie). Křesťané tyto metody nepřijímají, protože jejich jedinou “léčebnou duchovní energií” je Bůh působící skrze Krista v Duchu Svatém. Jistě neodsuzují žádné léčení pomocí bylinek ani nepodceňují význam přirozených přírodních principů, ale jasně rozlišují, z jakého ducha je moc, kterou dotyčný užívá. K těmto léčitelským ezoterickým proudům zařazujeme i **homeopatii**, moderní léčitelský proud užívající teorie, že léčení je nutné provádět pomocí nepatrného množství látky, která nemoc vyvolala.”

Jeden z názorů čtenářů homeopatii podporující vám nabízíme nyní:

Můj dědeček byl lékárník a věřící člověk. Nezabýval se vysloveně homeopatií, ale protože byl kromě doktora farmacie i doktorem přírodních věd, často jeho míchané masti a různé přípravky fungovaly na tomto principu. Homeopatie neznámá zařikávat d'ábla nebo věřit bezmezně v účinnost. Funguje na principu vyburcování imunitního systému organismu k lepší obraně. To znamená, že lékař homeopat by měl najít to, co nemoc nebo obtíže způsobuje, což v klasické medicíně většinou chybí - tam se odstraňují nebo zmírňují důsledky nebo projevy nemoci (to v řadě případů znamená, že lék, který zmírňuje obtíže působí jiné obtíže a tak musí být podán další lék; často tak vznikne začarovaný kruh).

Látka podobná té, která nemoc způsobuje, se hodně naředí – tak, aby nepůsobila žádné obtíže. Po podání nemocnému se organismus látky začne bránit, a tak v řadě případů zlikviduje i léčenou nemoc. Někdy se to projeví zpočátku zhoršením stavu – to, myslím, je právě důkaz, jak homeopatie funguje. Znamená to, že v těle je další látka, která způsobuje stejné obtíže. Ale pak se stav začne zlepšit – tělo si začíná vytvářet protilátky.

Z hlediska klasické medicíny ale vzniká problém. Malé množství látky není čím změřit a ve většině případů ani není možné zjistit důvod nemoci. Proč například má někdo angínu dvanáctkrát do roka, a druhý ne, ani když přijde s nemocí přímo do styku. Nebo lepší případ: Manžela mé bývalé kolegyně s velkými bolestmi zad klasická medicína léčila tak, že předepsala masáže. Při čekání na druhou masáž v čekárně dotyčný zemřel, protože bolesti zad způsoboval infarkt, který při běžném vyšetření nebyl poznán. Pokud by se lékař zabýval původem problému, tak by na to přišel, ale on léčil projevy nemoci.

Když jsem byl malý, měl jsem angínu každou chvíli, pořád mě “ládali” penicilinem, tetracyklinem atd. Výsledky ale nebyly, jen se mi do toho občas připltěl zápal plic. Při třetím lékař varoval, že další asi nepřežiji. Pak mi dědeček dal něčeho v lékárně napít. Pamatuji si, že to bylo červené a sladké a namíchal to z několika lahviček. Od té doby jsem zápal plic ani angínu neměl. Na antibiotika ale mám od té doby alergii, takže jimi nemohu být léčen.

Homeopatická léčba není probádaná, protože účinné látky jsou za hranicí měřitelnosti, ale to nic nemění na tom, že je mnohdy účinná. Současná klasická medicína je k ní skeptická i přes to, že v mnoha směrech je již na hranici a nemůže pokračovat dál, a také proto, že v některých případech homeopatie nefunguje. To ale může být způsobeno tím, že stejné vnější projevy nemoci nemusí mít stejný původ, tím pádem nefunguje stejná látka.

Proto bychom se k tomu neměli stavět jako ve středověku, kdy většina tehdy vědeckého světa, shodou okolností to byla církev, nechtěla připustit (protože si to nedokázala vědecky

zdůvodnit) zákonitosti vesmíru, nebo třeba bránila pitvě člověka. Prostě v mnoha případech je třeba přiznat, že něčemu nerozumím, a děkovat Bohu, že nám poodkryl něco ze svých tajemství, nebo dal druhou a další možnost. Přisuzovat tomu “temnou sílu” je hodno právě sektářství nebo netolerance. Teď tedy nemluvíme o autoru zmíněného fejetonu, kterého si velmi vážím, ale právě o těch, kteří církev k tomuto pohledu nutí svými postoji a tím jí vhaní na tenký led a tak dále oslabují její pozice. (Například sekty, které homeopatii přisuzují magickou moc, nebo nějakí léčitelé, kteří u toho snad používají nějaké zaříkávací formule. Osobně jsem se s tím ale nikdy nesetkal – to by bylo zase na jiné povídání.) Toto je právě dle mého názoru to působení d'ábla.

-dp-

W našem nejstarším písemnictví

Na chvíli v klášteře aneb Konec staroslověnštiny v Čechách

Boleslav II.

Přemyslovský kníže **Boleslav II.** si přívlastek **Pobožný** zasloužil právem – uvedl do Čech první mnichy benediktinské řehole, za jeho vlády bylo založeno pražské biskupství a také první kláštery. Úplně první byl **ženský klášter na Pražském hradě při kostele sv. Jiří** a abatyší se v něm stala **Mlada**, sestra knížete. V našem vyprávění o nejstarším písemnictví se k němu ještě vrátíme, protože tu vznikaly cenné literární památky, např. **Svatojiřské officium** a **Svatojiřský antifonář**. Druhý byl **mužský klášter při kostele sv. Markéty v Břevnově**. Jako třetí byl založen **klášter zvaný Ostrov**; ten byl vystavěn skutečně na ostrově při soutoku Sázavy a Vltavy nedaleko Davle. I ten se zapsal do dějin literatury proslulou **Ostrovskou písní**.

V dnešním vyprávění nás ale bude nejvíce zajímat čtvrtý nejstarší klášter v Čechách, založený r. 1032 z popudu knížete **Oldřicha** poustevníkem **Prokopem**, jenž se stal jeho prvním opatem. Ustanovení za opata proběhlo pravděpodobně za vlády Oldřichova syna Břetislava. Podle jedné legendy dal sv. Prokop bratřím pravidla podle vzoru sv. Benedikta, avšak konvent nebyl typicky benediktinský. Největší odlišností byla zde praktikovaná cyrilometodějská bohoslužba, patrně ve východním byzantsko-slovanském obřadu. Klášter vznikl uprostřed lesů nedaleko řeky, podle níž také dostal jméno – **Sázavský klášter**. Stal se ohniskem slovanské vzdělanosti v 11. století a jeho zakladateli Prokopovi se dostalo v moderní době výmluvného přívlastku „*strážce odkazu cyrilometodějského*“; nejdéle na české půdě se tu totiž udržela staroslověnská liturgie a vzdělanost. Od počátku tu byla teologická škola, velmi potřebná pro to, aby v tomto jediném českém řeholním domě se slovanským obřadem byl vzděláván mnišský a kněžský dorost. Učitelem a vůdcem mladých řeholníků i jiných žáků byl sám opat Prokop. Výborně znal slovanské písemnictví, sám přepisoval (a učil tomu i bratry) slovanské evangeliáře, žaltáře a další liturgické knihy. V klášteře se pěstovala i jiná umění, zejména zpěv, malířství a stavitelství. Sázava byla i jakousi uměleckou školou, stala se nejen úrodnou štěpnicí zbožnosti, ale i bohatým zdrojem ušlechtilé vzdělanosti. Je zajímavá i tím, že vznikla jako klášter soukromého nadání, založil ji sám sv. Prokop a jeho rodina a majetkem ji štědře podpořil i kníže Oldřich.

O původu sv. Prokopa máme pouze neurčité zprávy, navzájem často protichůdné, např. že pocházel z velmi vážené a bohaté rodiny, protože nadal klášter pozemky i statky a podílel se na jeho založení nejen duchovně, ale i hmotně. Můžeme se setkat i s otázkou, zda byl sv. Prokop z Čech, zda nepocházel odněkud z Chorvatska či zda jeho předkové nebyli z nějakého významného rodu a nepřišli z Velké Moravy... Podle legendy se v Sázavě sešel poustevník Prokop s knížetem Oldřichem, stal se prvním opatem, klášter vedl dvacet let, po něm se stal opatem jeho synovec **Vít** a pak Prokopův syn **Jimram**.

Slovanský obřad v Sázavském klášteře podporovali čeští panovníci vždy v dobách, kdy usilovali o samostatnou českou politiku a když sebevědomí českého státu rostlo. Ale např. po Prokopově smrti vyhnal slovanské mnichy r. 1056 ze Sázavy kníže **Spytihněv**, syn Břetislava II. Slovanští benediktini se uchýlili se svým opatem Vítem do některého z basilánských klášterů v Uhrách, pravděpodobně do Visegrádu, kde byli řečtí i slovanští mniši. Když r. 1061 Spytihněv zemřel a na trůn nastoupil **Vratislav II.**, jenž právě přibyl z vyhnanství v Uhrách, slovanští mniši se vrátili, protože je r. 1064 povolal nazpět a r. 1080 dokonce požádal papeže Řehoře VII. o povolení slovanské liturgie pro celou pražskou diecézi. Řím však v té době usiloval o věroučnou i jazykovou jednotu, a tak byla žádost neúspěšná; Vratislav dostal naopak přísnou odpověď, aby slovanskou liturgii potíral. Kníže se tím však neřídil, oblíbil si nového sázavského opata **Božetěcha**, všestranně nadaného umělce, a klášter nadále podporoval. Později, v říjnu 1095, za Břetislava II., vysvětil biskup Kosmas nové oltáře obnoveného klášterního kostela a přitom vložil do jednoho z nich ostatky ruských mučedníků **sv. Borise** a **Gleba**, synů Kyjevského knížete Vladimíra. Oba kněžici byli zavražděni stejně jako sv. Václav vlastním bratrem. Sv. Václav byl s nimi na Kyjevské Rusi uctíván. To spolu s „exportem“ staroslověnských literárních děl svědčí o významné úloze Sázavy v kulturní výměně raného středověku, neboť sázavská komunita zůstávala ve spojení se slovanskými monastýry nejen v Uhrách, ale i na Rusi.

Vratislav II.

Ale už r. 1096 museli slovanští mniši opustit Sázavu navždy, jejich knihy byly patrně zničeny a klášter byl r. 1097 definitivně odevzdán benediktinům latinského obřadu z břevnovského kláštera. Převzal ho probošt Děthard, který sem uvedl nový konvent. S koncem 11. století přichází konec slovanské vzdělanosti v Čechách a vítězí natrvalo latina. Nepřímý důkaz o tom přináší kronikář Kosmas; přestože prožil větší část života v 11. století a o slovanském písemnictví i bohoslužbě tedy dobře věděl, ve své kronice o tom důsledně mlčí.

Jak už bylo řečeno, Sázavský klášter představoval milostivé časy vrcholného rozkvětu slovanské kultury v přemyslovských Čechách; vždyť slovanští mniši tu žili třičtvrtě století. Zrodila se tu mnohá díla staroslověnské literatury, později zničená nebo ztracená. Nevíme, jak rozsáhlá tvorba to mohla být, jisté je pouze, že z ní zůstaly jen zlomky. Užívalo se tu mladší slovanské písmo cyrilice, ale do kláštera se dostaly i některé památky ruského původu. Zejména je to tzv. **Remešský evangelistář**, jehož první část (pochází asi z 11. stol.) je cyrilská. Rukopis byl později uchovávan v Emauzském klášteře, a tam byla ve 14. století

připsána část hlaholská. O cyrilské části se v té době věřilo, že to je rukopis sv. Prokopa. Pro potřeby kláštera v Sázavě (pravděpodobně) vznikly **Pražské hlaholské zlomky**. Vedle **Kyjevských listů** je to jediná staroslověnská památka českého původu, jejíž zbytky se zachovaly v původní podobě. Obsahují zlomek nešporních modliteb a velkopátečního officia, přeložených z řečtiny. Rukopis Pražských zlomků je napsán na pergamenu, z něhož bylo seškrábáno původní písmo (na tzv. palimpsestu). Z toho je vidět, jak rozsáhlá asi byla zásoba slovanských knih, když méně důležité texty byly klidně „ničeny“.

Pozdější díla spjatá se Sázavou jsou už latinská. O zakladateli kláštera sv. Prokopu byla napsána kolem r. 1200 latinská legenda vyznívající jako obrana slovanských mnichů. Je označována jako **Vita minor (Menší život)**, začíná slovy „**Fuit itaque beatus abbas Procopius natione Bohemus**“ (Byl blahoslavený opat Prokop, rodem Čech...). O Menší život se opírají všechny další prokopské legendy, z nichž nejdůležitější je **Vita maior (Větší život)**, začínající slovy **Beatus igitur Procopius**. Ta vznikla ale až ve 14. století a stala se pramenem pro česky psanou veršovanou legendu z doby Karla IV. K věhlasu Sázavského kláštera přispěl i neznámý kronikář označovaný jako **Mnich sázavský**, jenž patří mezi pokračovatele Kosmovy.

Latina sice ovládla naše písemnictví, ale staroslověnština nezmizela beze stopy a o její tradici svědčí **glosy**, poznámky zapsané latinkou v latinských textech a obsahující slova česká i slovanská. **Vídeňské i Svatořehořské glosy** dokládají zároveň postupné počest'ování staroslověnštiny.

Voda v Sázavě plyne dál jako před staletími a stejně plynou i ta staletí. Tak nám nastal konec staroslověnštiny v Čechách, chtělo by se říci. Ale latina znamenala začlenění do Západní Evropy a její kultury; a v té došlo (na rozdíl od východní) k nesrovnatelně většímu vývoji. A kromě toho – konec staroslověnštiny v Čechách není definitivní! Zdá se to neuvěřitelné, ale tento liturgický a literární jazyk se vynoří ještě jednou ve 14. století, za vlády Karla IV.! Než se ovšem ocitneme v Emauzském klášteře, to ještě uplyne hodně vody v Sázavě i v jiných řekách. . .

Lidmila Fričová

Ze života svatých

Sv. Marta (29. července)

Příběhy Marty z I. století jsou všeobecně známé. V evangeliu se Marta objevuje třikrát, vždy v souvislosti se svou mladší sestrou Marií a bratrem Lazarem.

Poprvé se o ní dozvídáme v evangeliu, když Ježíš přišel na návštěvu k Lazarovi. Jako paní domu přijímá hosta a chytá jídlo. Marie sedí u Ježíšových nohou a nechá ji všechno dělat. A tu se Marta zeptá poněkud roztrpčeně: “Pane, je ti jedno, že mě moje sestra nechá samotnou obsluhovat. Řekni jí přece, ať mi pomůže!” A Pán jí odpoví: “Marto, Marto! Děláš si starosti a znepokojuješ se o mnoho věcí. Jen málo je zapotřebí, nebo jen jednoho. Maria si totiž vybrala nejlepší úděl, a ten jí nebude odňat.” A myslil tím podstatné, svou přítomnost. Později se s Martou setkáváme, když Spasitel přichází do Bethanie čtvrtý den po Lazarově smrti. Marta mu spěchala

redakční archiv

vstříc a řekla plna bolesti: “Pane, kdybys tu byl býval, můj bratr by neumřel. Avšak i nyní vím, že o cokoli požádáš Boha, dá ti Bůh.” Ježíš odpověděl: “Já jsem vzkříšení a život, kdo věří ve mě, byť i umřel, živ bude. Každý kdo věří ve mě, neumře na věky. Věříš tomu?” Řekla jemu: “Ano, Pane, já jsem uvěřila.” I odstranili z hrobu kámen, Ježíš poděkoval Bohu, že ho vyslyšel a zvolal mocným hlasem: “Lazare, pojď ven!”

Třetí zmínka o Martě v evangeliu je při hostině, kterou uspořádal Šimon Malomocný. I tam obsluhovala hosty. Marie zatím vzala libru drahocenného oleje z pravého nardu, pomazala Ježíšovy nohy a utřela je svými vlasy. Když se nad tím Jidáš Iškariotský pohoršil a zeptal se, proč olej neprodala za tři denáry a ty nedala chudým, odpověděl Kristus: “Nech ji. Ať jej uchová pro den mého pohřbu. Vždyť chudé máte mezi sebou vždycky, ale mě vždycky nemáte.”

Tyto události vypravuje Písmo svaté. O dalších jejích osudech máme jen tradovaná podání. Podle toho Marta, Marie a Lazar i s jinými učedníky Kristovými byli od Židů polapeni a dáni na loď bez vesel, aby na moři zahynuli. Řízením Božím se však všichni dostali do Marseille ve Francii. Tam horlivě hlásali evangelium. Lazar byl prý prvním biskupem marseilleským a obě sestry žily až do smrti na poušti. Sv. Marta byla již od nejstarších časů zbožně uctívána v jižní Francii.

Sv. Marta je známá jako patronka hospodyněk, hostinských a hoteliérů. Její atributy jsou naběračka, svazek klíčů a nádoba. -vac-

Chrámový sbor
sv. Jakuba

Svatojakubský chrámový sbor uzavřel desátou sezonu obnovené činnosti

Předposledním sbormistrem chrámového sboru zde v Berouně byl Josef Toman. Skvělý varhaník, skladatel a hudební pedagog, jehož hudbu pravidelně poslouchal samotný Václav Talich. Na sklonku své pozemské pouti už Josef Toman neměl sílu, aby se sboru věnoval, a tak na konci 60. let 20. století přestal chrámový sbor v Berouně fungovat. To je důvod, proč hovořím o obnovené činnosti.

V roce 1997 jsem vcelku bez obav přijal úlohu sbormistra. Měl jsem za to, že "odsloužíme" Vánoční mši J. J. Ryby "Hej mistře" a vše zůstane při starém.. Jenže jsem se zmýlil. Chrámový sbor dostával nové a nové úkoly, při doprovodu liturgie a od roku 2001 také úkoly koncertní, tehdy ve spolupráci s orchestrem ZUŠ V. Talicha v Berouně s dirigentem Jiřím Šimáčkem. Přibližně do této doby lze také datovat první pokusy navrátit do liturgie v našem kostele hudební a duchovní klenot římskokatolické církve, kterým je gregoriánský chorál.

Společně s pěvci jsme zjistili, co obnáší obnovit po 30 letech činnost

Zimní sezona - koncert v Hýskově. *redakční archiv*

chrámového sboru. Je to totéž, jako ho vybudovat úplně od začátku. Sehnat noty, ale hlavně se naučit party, naučit se repertoár, nespočetný festival "odpracovaných" hodin.

Příchodem Lukáše Petřvalského, skvělého varhaníka a hudebníka do berounské farnosti, nastal nebývalý - a je třeba říci - ojedinělý rozvoj chrámové liturgické hudby. Varhaník, skladatel, autor realizací skladeb, autor úprav liturgických kompozicí pro smíšený sbor, improvizátor, pěvec, vstřícný, pracovitý, vzdělaný chlapík, univerzálně použitelná inteligence umožňuje chrámovému sboru navázat na působení literátských bratrstev, která při farnostech v Čechách působila od 16. století a byla nositeli rozvoje liturgické hudby. Umožňuje také realizovat myšlenky a nápady, které v konfrontaci s přijatými úkoly přicházejí. Některé z nich pro mne zůstávaly po dlouhé roky jen zbožným přáním. Uvedu zde jeden příklad za všechny - adventní roráty.

Chrámový sbor evidentně představuje vysoce kvalifikovanou práci mnoha lidí. Za 10 let obnovené činnosti se na jeho práci podílelo na 40 pěvců, se kterými jsem se při vedení sboru hojně setkával a kterým bych rád s velkou pokorou srdečně poděkoval za odvedenou práci i za projevený respekt i shovívavost.

Dnes je zřejmé, že v Berouně bude chrámový sbor i schola cantorum nadále fungovat. Pro mě je to velmi důležité a děkuji za možnost "být při tom". *DEO GRATIAS Jiří Bešćec*

Kronika katolických skautů

„Byli jsme zprvu dětmi, bezstarostnými, naplněnými teplým ohněm jasu, pohádek, snění...Ale brzy jsme se probudili. Oheň v nás pozbyl onoho tepla a světla, s úžasem pozorujeme, že začíná i trochu čadit. A tehdy jsme se podívali sami na sebe. Poznali jsme, že nejsme samostatnými bytostmi, ale že jsme jen popínavé rostlinky, které se potřebují držet se vši mocí silnějších. Neříkám lepších, neboť jsme se nedívali, je-li ten silný dobrý či špatný. Potácejíce se tak mezi dobrem a zlem, dozvěděli jsme se o junáctví. Probudila se v nás touha být lepšími. Stali jsme se junáky. Brzy jsme vydali tři lístečky – slib. A jdeme výš. Stáváme se ne přáteli, ale bratry. Se svým věkem bojujeme snadněji, je nás víc. A teď se snažíme být skauty co nejlepšími, abychom dělali vlastní čest a abychom svým jasným duchem svítili skrze mračna života na cestu těm, kteří hledají pomoc, ale nacházejí jen posměch, lež, mělkost a špínu. Vydržet! A pak výš!“

Těmito téměř foglarovskými slovy začíná více než šedesát let stará kronika berounského katolického oddílu skautů, který byl založen hned druhý den po skončení války. 10. května 1945 se sešli na koupališti u řeky všichni berounští skauti a skautky, vytvořili středisko Junáka a rozdělili se do oddílů. Celkem vzniklo pět oddílů chlapeckých a tři dívčí. Chlapecký katolický oddíl dostal číslo 3. Jeho počátky sahaly až do doby okupace, kdy se několik chlapců scházelo v duchu přátelství a bratrství; v květnu 1945 složili do rukou oddílového vůdce skautský slib a stali se z nich rádci družin. Vůdcem tohoto oddílu byl **Karel Pobuda** (1923 – 1965) zvaný **Ajagu**; bylo mu 21 let a skautem se stal už před válkou v oddílu **Legio angelica**, který založil profesor berounského gymnázia

ilustrační foto archiv autorky

RNDr. Josef Láb, ale fakticky jej vedl **Jiří Oberreiter**. (Ten zahynul při náletu v Německu a byl po válce vyznamenán in memoriam Junáckým křížem.)

Listuji zažloutlými stránkami staré kroniky a přede mnou se odvíjí pestrý skautský život oddílu v letech 1945 – 1949. Jsem na začátku, všechno právě začíná! Oddíl dostal na podzim novou vlajku, kterou opatřila a věnovala velebná matka z nemocnice. (Vlajka existuje dodnes a bylo možné ji vidět na právě proběhlé skautské výstavě v Berouně.) Oddílové schůzky se střídají s výpravami do přírody, nechybí oslava 28. října a účast na vojenské přísaze na náměstí. Noví členové se připravují na nováčkovské zkoušky. Stavba klubovny za spolupráce **P. Gabriela**; bohužel není uvedeno, kde klubovna stála a z čeho ji postavili. Vypadá to, že ji odněkud přivezli, sestavili dohromady a za pár dní bylo vše hotovo. Sportovní podniky všeho druhu – často se věnovali atletice, kopané, pozemnímu hokeji, dokonce je popsán i zápas v boxu s panem kaplanem (bohužel není uvedeno s kterým). Oblíbený byl i **Svojsíkův závod**, ve kterém se soutěží hlavně v skautských dovednostech. Oddíl podnikal i časté výpravy do okolí pěšky i na kolech. Některé byly spíš v roverském obsazení, to když se chlapci vydali do vzdálenějších míst hledat tábořiště na léto, např. do **Zvíkovce** nebo do **Kytína**. Ale lákalo je i blízké okolí –

romantické údolí **Berounky u Srbska**, **Svatý Jan pod Skalou**, **Žloutkovice**, **Brdatka**... V kronice ovšem chybí zápisy o táborech, protože o nich se vždy vedl táborový deník. Letní tábor byl většinou u **Kytína** (u Mníšku pod Brdy).

V oblibě bylo i hraní loutkového divadla a táborových scének, např. hráli opakovaně divadlo pro rodiče, pro veřejnost, ale i třeba v berounské

Katoličtí skauti na faře v Berouně. foto archiv autorky

nemocnici, kam zavítali s loutkami hned několikrát. Nechyběly mikulášské ani vánoční besídky a oslavy různých příležitostí; dvakrát ročně vzpomínka na T. G. Masaryka, každoroční oslava 9. května, slavnostní ohně na sv. Jiří, patrona skautů. Protože přibývalo nových členů, hořely i slibové ohně, např. na **Damilu** nebo v oblíbeném údolí v **Pánvích**.

Občas přicházejí i smutnější chvíle – jednou se oddíl loučí se svým členem **Slávkem Kozou**, který odjíždí studovat teologii do Říma, příště zas s **P. Gabrielem**, jenž odešel do Prahy: „Co ten pro nás všechno udělal! Klubovnu nám obstaral, ve všem nám pomáhal. Škoda této vzácné a dobrotivé postavy!“ Nadešlo i loučení s oddílovým vedoucím Kájou, který po prázdninách 1946 musel odejít za svým profesorským povoláním na umístěnku do severních Čech. Rozloučili se na oddílové schůzce 1. srpna, ale **Ajagu** slíbil, že se na své chlapce přijede často podívat. A jezdil. 19. října se celý oddíl sešel v klubovně, uvítal ho pokřikem a pan kaplan mu předal vyznamenání svatého Václava. **Ajagu** však řekl, že takové vyznamenání nemůže přijmout jen pro sebe, ale pro celý oddíl. Čestným vůdcem zůstal i nadále.

V roce 1948 podnikli skauti **putovní tábor napříč Šumavou na kolech**; zúčastnilo se celkem čtrnáct roverů, putovali 5. – 30. července po nejkrásnějších místech Šumavy i Chodska a z jejich zajímavých zápisů je znát, jak moc milovali svou vlast a jak jim tento kraj učaroval. Navštívili **Domažlice, Klenci pod Čerchovem**, snad každý kout Chodska, **Železnou Rudu, Černé jezero, soutok Vydry a Křemelné, Čeňkovu pilu, Srní, Rejnštejn, Sušici, Rábí, Horažďovice, Klatovy...** Musely to být opravdu krásné zážitky, když si o tom „drsný rover“, jehož jméno není uvedeno, zapsal 18. července 1948 na Haltravě do deníku:

„Rozestoupí se les, rozběhnou se stromy a před tebou kraj široký, daleký, zahledíš se a tu on jako by ruku k tobě vztáhl, prstem ti srdce zachytil a už tě má celého, už tě drží... A najednou by sis přál, aby hlas tvůj zněl jako rachot hromu, aby všechny lidi probudil, aby nejen své oči, ale i duši otevřeli, aby prohlédli a zřeli, jak krásná je naše země, země česká, země milovaná...“

Rok 1949, několik popsanych listů. 15. – 16. června výlet na **Úpořský potok**, k romantickým zříceninám hradu **Týřova**. Skauty zastihlo špatné počasí; déšť, v noci průtrž mračen, ochladilo se. Kronika náhle končí, jako by poslední zápis signalizoval temná mračna nad našimi dějinami. Junák vychovával děti a mladé lidi ke svobodě, samostatnosti, vlastnímu úsudku a názoru, k toleranci, přátelství a bratrství. V totalitním státě, v atmosféře strachu a násilí pro něj nebylo místo. Skauti a roveři z berounského katolického oddílu si ovšem tyto hodnoty a ideály nesli s sebou dál...

Lidmila Fričová

AKCE: kupte si „svůj“ metr čtvereční farního dvora v Berouně - staňte se sponzory nového vydláždění!

Jak jistě víte, podařilo se letos upravit cca polovinu plochy farního dvora, na dokončení však již nezůstávají prostředky. Je třeba zajistit i další materiál a tak se cena 1m² bude pohybovat kolem 600,- Kč.

Číslo účtu farnosti Beroun je 0361038389/800. Dar je možné odečíst z daní, potvrzení Vám vystaví P. Josef Pecinovský, kterému můžete dar předat i v hotovosti.

Vydláždění jistě ocení všichni, kdo zavítají na farní úřad, do kaple Povýšení sv. Kříže, kaplanky i Katolické mateřské školy.

"DOSPĚLÝ, PŘESKOČ!"

CO NÁM DÁVÁ SÍLU

Pán Ježíš řekl: „Budete mými svědky!“ Svědčit celým životem o Boží lásce, to není lehký úkol. Kde všude můžeme být svědky Pána Ježíše? To nám jistě napoví obrázky. A kde k tomu vezmeme sílu? O tom mluví tajenka. Zkus ji vyluštit z písmen v kruhu tak, že začneš u šipky a zapišeš každé druhé písmeno v kruhu (tj. vždy jedno písmeno přeskočit a obejít kruh dvakrát).

TAJENKA: Sílu dostáváme

Zamyšlení: Dopis od Tatínka

Když ses dnes ráno probudil, se zalíbením jsem tě pozoroval. Čekal jsem, že na mě promluvíš a řekneš mi alespoň několik slov. Aby ses mě třeba zeptal na můj názor nebo abys mi poděkoval za něco hezkého, co se ti včera přihodilo.

Ale připravoval ses do práce a byl jsi příliš zaujat vybíráním vhodného oblečení, pak snídání, posloucháním nahrávky tvé oblíbené hudby... A pak už jsi musel běžet do práce.

Čekal jsem ještě, když jsi vycházel z domu, a říkal jsem si, že se snad na chvíli, alespoň v duchu, zastavíš a řekneš mi třeba „Ahoj“.

Ale tys měl hlavu plnou starostí! Proto jsem pro tebe rozzářil nebe, ozdobil je těmi nejkrásnějšími barvami a cestou jsem tě doprovázel sladkým zpěvem ptáků v naději, že se snad zaposloucháš, ale ani toho sis nevšiml.

Pozoroval jsem tě s láskou a trpělivě jsem na tebe čekal celý den. Jelikož jsi měl tolik práce a tolik věcí, které bylo během dne třeba vyřídit, neměl jsem odvahu na tebe promluvit a čekal jsem dál.

Když ses vrátil z práce domů, byl jsi unavený, a tak jsem ti dopřál déšť, aby voda odplavila zbytky napětí a starostí. Myslel jsem, že ti tím udělám radost a že se pak snáze na mne rozpomeněš, ale zatím... Naštval ses a s hněvem pronesl na můj účet slova, která tě teď možná samotného mrzí... A já jsem tolik toužil, abychom si aspoň chvíli povídali, vždyť do večera zbývalo ještě tolik času...

Když jsi zapnul televizi, věděl jsem, že se hned tak nedočkám, a proto jsem se obrnil trpělivostí. Ale ani později, u večere, sis nevzpomněl. Byl jsi z celého dne utmácený a toužil jsi po klidu, a tak jsem zvolna zhasil den a zapálil svíčku. Bylo to krásné, ale ty jako bys ani neviděl.

Když ses ukládal ke spánku, byl jsi vyčerpaný. Popřál jsi rodině dobrou noc a okamžitě usnul. Celou noc jsem tě chránil od zlých snů a ve spánku tě provázel jemnou hudbou, ale tobě nedošlo, že jsem pořád s tebou a pro tebe.

Jsem trpělivější, než si umíš představit. Chtěl bych tě naučit, abys i ty byl trpělivý k ostatním. MILUJI TĚ natolik, že čekám každý den, zda si snad se mnou nezačneš povídat.

Zítřka se znovu probudíš a já tu opět budu pro tebe a budu trpělivě čekat, že odpovíš na mou lásku tím, že si na mě uděláš chvíli času. Přeji ti dobrou noc a krásný den!

*S láskou
Tvůj Otec, BŮH*

Zauzlovaný fejeton:

Nejdřív mě to naštvalo. Kdopak si to zase hrál? Krásná hedvábná stužka klouže mezi prsty – a na konci nečekaný zádrhel. Překážel mi. V prstech i v hlavě. Myšlenkově. Co má kdo co dělat uzlíky na záložkách v kancionálu v kostele, když to není jeho? (Cizí knížka – nečmárat, nepsat, netřhat... běží mi hlavou poučky z dětství.) Podobně mě rozčilují sprejeři – že jim vadí čisté zdi... Anebo třeba když si někdo do biblí v kaplance klidně píše vlastní poznámky a podtrhává text, dokonce barevně... Obě stužky se mi zdály rázem moc krátké a uzlíky mi šly na nervy. Rozvázat je – to se mi nepodařilo. Pěkně utážené. Asi nějaké dětské prstíky. Že by některý skaut trénoval uzlování?

Příští neděli byly uzlíky v dalším kancionálu. A tamhle taky, a v druhé lavici taky... Je jich čím dál tím víc, uvědomila jsem si. Po čase se začaly objevovat i v kapli. Který hračička?! A proč nám vnucuje svůj názor? Připadá mi, jako když se uzlíky samy množí. Časem jich přibývalo, námětů k přemýšlení taky. Kdo jen se s tím může vázat? A proč? Že by to někdo dělal záměrně, že by si dal úkol udělat uzlíky úplně na všech kancionálech v kostele i v kapli? Co úkol; dal si snad někdo „závazek, že to všechno zaváže“? Začala jsem se rozhlížet, jestli někoho při tom uzlování neuvidím. Ale do kostelních lavic moc vidět není. A co když to někdo dělá v době, kdy tu ještě (nebo už) nikdo není? No jo, ale kostel se zamyká – a kaple taky. Dětské prsty to asi nebudou, ve všední den moc dětí do kaple nechodí. Ale proč by si s tím hrál dospělý?

Doma mám svůj vlastní zpěvník. Navlas stejný. A najednou jsem pochopila, proč to asi někdo dělá – ABY SE TY ZÁLOŽKY NETŘEPILY. Protože na tom mém už roztřepeně jsou. Nemohla by to být nějaká stará paní vybavená notnou dávkou trpělivosti? Taková piplavá práce... Že by si to nějak rozplánovala, kolik uzlíků zaváže třeba každý týden?

Zeptala jsem se několika známých – nic. NIKDO NIC NEVÍ, nikdo nikoho neviděl. Asi bude ten člověk hodně nenápadný. Že by... že by naši duchovní? Mohou tu být, když tu nikdo není... P. Cyrila jsem vyloučila hned - rychle přichází, rychle odchází, moc se nezdržuje. P. Michala jsem se zeptala. Nic o tom neví. Že by pan vikář? Nedávno jsem měla z fary půjčenou knihu o světcích a v ní byla pečlivě vlepená nová, široká záložka a přebal byl přelepený proti poškození... Pan vikář pravil, že to si jen tak hrál... Při biblické hodině si nenápadně prohlížím jeho ruce... hm, dost velké na tak krátké stužky! A je to nesmysl, oni na to nemají čas...

Uzlíků přibývá. Dneska jsou už snad úplně všude, ale o jejich původci nikdo nic neví. Vážou je NEVIDITELNÉ RUCE. Možná chtějí být užitečné a udělat něco pro druhé. A nám je to téměř podezřelé, zatímco bychom mohli být tomu neznámému zavázáni. Vlastně zauzlování. Ale doma se občas podívám na svůj kancionál, který poklidně leží na klavíru. Aby se mi tam tak objevily taky nějaké... třeba je to infekční! Ale ne, klídek, v prstech mi kloužou hladké stužky a na konci není žádný zádrhel... Já si budu nadále dělat leda tak uzel na kapesníku! Jenom jsem zvědavá, jestli tuzlíková záhada bude mít někdy své rozuzlení!

Lidmila Fričová

Pozn. red.: Přiznávám se dobrovolně: uvědomuji si, že několik uzlíků jsem spáchala já; vím o dalších lidech, kteří, vidouce, jak se šňůrka třepí, bezmyšlenkovitě udělali totéž...

Odpusťte nám, prosím. ☺ -iva-

NABÍDKA :

Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí: CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum. Dále dvojalbum DVD z posvěcení varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřvalský. Vše po 100 Kč,- objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky **Dotazy a články** pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti.

D. Průša

NÁLEZY:

- Asi před rokem se našel v berounském kostele zapomenutý stativ na kameru či fotoaparát? Informace v redakci, nebo u kněží.
- Paní Jindra N. si pravděpodobně s někým vyměnila brýle v kostele či na Biblické hodině. Má u sebe brýle o síle cca čtyři a půl dioptrie. Pokud někomu takové chybí, at' se ozve na tel: 728 353 117.

ÚŘEDNOSTI:

BOHOSLUŽBY O PRÁZDNINÁCH

	<i>Pondělí</i>	<i>Úterý</i>	<i>Středa</i>	<i>Čtvrtek</i>	<i>Pátek</i>	<i>Sobota</i>	<i>Neděle</i>
Beroun I	17.30	17.30	17.30	17.30	17.30		9.30
Králův Dvůr - Počápy							17.30
Loděnice							9.30
Tetín							11.00
Svatý Jan							8.00
Chýňava							11.00
Nížbor IIII							15.00
Hýskov						17.30	
Vráž						16.30	
Strádonice III							15.00
Hudlice						15.00	
Podkozí II						19.00	

Poznámka:

I - všechny mše v Berouně se konají v kostele sv. Jakuba, mimo úterý, kdy je mše sv. v kostele Zvěstování Páně

II - mše v Podkozí od června do září každou 2. a 4. sobotu v měsíci

III - jen 1. neděle v měsíci

IIII - kromě 1. neděle v měsíci

Aktuální rozpis bohoslužeb najdete vždy na webových stránkách farnosti, kde je i verze ke stažení na nástěnce www.beroun.farnost.cz

FARNÍ KNIHOVNA

Otevřena každou
neděli v **SUDÉM** týdnu
10,30 - 11,15
hodin

Fara - přízemí vlevo

MODLITBA MĚSÍCE:

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA ČERVENEC:

••• *“Za naše skauty, za Boží ochranu a požehnání
v čase prázdnin a dovolených”* •••

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: Paní Mgr. **Věře Votápkové** přejeme k neuvěřitelným 70 letům; *ať Vám Pán žehná i nadále svou milostí.* **Přátelé**

NAROZENÍ: Do Berouna přibyli 3. 6. **Markétka Frantová** a 4. 6. **Michal Krejčí**, ve čtvrtek 21. 6. se narodila **Adélka Šedivá** ze Svatého Janu pod Skalou. *Šťastným rodičům přejeme hodně Radosti a Požehnání v podobě mnoha čerstvých sil.*

KŘTINY: V neděli 17. 6. byli ve Svatém Janu pokřtěni **Alžběta Anna** a **Aleš Jan Frydrychovi**. *Máme radost spolu s celou rodinou, přejeme, ať vám Hospodinova pravice ukazuje vždy správný směr.*

V kostele sv. Tomáše v Hudlicích byla pokřtěna **Anežka Šťastná**. *Blahopřejeme!*

SVATBY: V červnu v naší farnosti uzavřeli svátost manželství **Stanislav Sibert** a **Anna Karchová**. *Hodně Lásky do společného života!*

POHŘBY: 27. 6. jsme svěřili Božímu milosrdenství paní **Milušku Pospíšilovou** z Berouna.

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počápy, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** na faře či do schránky “Dotazy a příspěvky” v kostele. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, e-mail: red.tym@seznam.cz